

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 261/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. A. L., B., zastúpenej advokátkou Mgr. M. Ch., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 230/2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 77/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. A. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. apríla 2013 doručená sťažnosť MUDr. A. L., B. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 230/2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 77/2012.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Sťažovateľka ako navrhovateľka podala na Okresnom súde Bratislava I (ďalej aj ako „okresný súd“) dňa 03. 08. 2009 návrh, v ktorom sa domáhala vydania platobného rozkazu za zaplatenie 995,65 EUR s príslušenstvom ako náhrady za bolesť a náhrady škody na zárobku z titulu úrazu.

Dňa 06. 10. 2009 žiadala sťažovateľka okresný súd, aby vo veci konal, vzhľadom na to, že ani ku dňu 06. 10. 2009, tzn. po uplynutí 2 mesiacov od podaného návrhu a zaplatenia súdneho poplatku, nebol platobný rozkaz vydaný.

Pojednávanie vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 230/2009 bolo vytýčené na 25. 01. 2010. Predmetné pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na 26. 04. 2010.

Návrhom zo dňa 26. 04. 2010 navrhla sťažovateľka pristúpenie ďalšieho účastníka do konania.

Uznesením sp. zn. 7 C 230/2009-58 zo dňa 26. 04. 2010 okresný súd pripustil vstup do konania odporcu v 2. rade: Mestská časť B.

Návrhom na pripustenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade do konania zo dňa 15. 10. 2010 svoj vstup navrhla G., a. s.

Uznesením OS BA I sp. zn. 7 C 230/2009-63 zo dňa 27. 10. 2010 okresný súd pripustil vstup spoločnosti G., a. s. do konania.

Pojednávanie nariadené na 14. 03. 2011 sa uskutočnilo a bolo odročené na 19. 05. 2011 s tým, že odporca v 1. rade doručí okresnému súdu v lehote 15 dní operačný plán zimnej údržby komunikácií 1 a 2 triedy na rok 2008 a odporca v 2. rade doručí súdu v lehote 20 dní v 3 vyhotoveniach písomné stanovisko k pasívnej legitimácii.

Pojednávanie nariadené vo veci na 19. 05. 2011 bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti vecpojednávajúcej sudkyne.

Pojednávanie nariadené vo veci na 14. 11. 2011 sa uskutočnilo a bolo odročené na vyhlásenie rozsudku na 28. 11. 2011.

Dňa 28. 11. 2011 bol okresným súdom vyhlásený rozsudok, stým, že sťažovateľkou uplatnený nárok jej bol priznaný, pričom o trovách súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Okresný súd vyzval sťažovateľku výzvou doručenou dňa 09. 01. 2012 na vyjadrenie sa k odvolaniu odporcu v 1. tade podanému dňa 12. 12. 2011.

Dňa 25. 01. 2012 sa sťažovateľka k podanému odvolaniu vyjadrila.

Dňa 17. 02. 2012 vec napadla na Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“), konanie je vedené pod sp. zn. 3 Co 77/2012.

Dňa 07. 11. 2012 podala sťažovateľka sťažnosť na prieťahy v konaní.

Dňa 13. 11. 2011 krajský súd v odpovedi na podanú sťažnosť konštatoval dôvodnosť podanej sťažnosti.

Konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.»

Sťažovateľka sa domnieva, že v konaní pred všeobecnými súdmi dochádza k zbytočným prieťahom spôsobeným ako ich nečinnosťou, tak aj neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že napriek uplynutiu viac ako troch rokov nie je predmetné konanie právoplatne skončené, sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd posudzoval celkovú dĺžku tohto konania. Sťažovateľka poukazuje na to, že hoci uplatnený nárok nebol medzi účastníkmi sporný, okresný súd rozhodol vo veci samej až po uplynutí dvoch rokov a troch mesiacov od doručenia jej návrhu. Podobne je to aj zo strany krajského súdu, ktorý o odvolaní odporcu v 1. rade, v ktorom spochybnil len svoju pasívnu legitimáciu, nerozhodol ani po uplynutí jedného roka a dvoch mesiacov od jeho doručenia. Sťažnosť sťažovateľky na prieťahy v odvolacom konaní podpredsedníčka krajského súdu listom sp. zn. Spr. 2288/2012 z 13. novembra 2012 uznala za dôvodnú. U sťažovateľky pretrváva stav právnej neistoty, pričom úkony všeobecných súdov nenasvedčujú tomu, že sa táto situácia v najbližšom období skončí.

Sťažovateľka preto žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 230/2009 a krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn.

3 Co 77/2012 porušili jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľka zároveň žiada priznať finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € od okresného súdu a v sume 3 000 € od krajského súdu, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovateľka v sťažnosti namietala, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 230/2009 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 12/01, I. ÚS 16/04, II. ÚS 184/06, III. ÚS 316/2010). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie označených práv však môže vyplývať aj z toho, že ich porušenie sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. IV. ÚS 147/04). V tejto súvislosti ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že judikatúra ústavného súdu v zhode s rozhodovaním Európskeho súdu pre ľudské práva považuje za primeranú dobu súdneho konania v rozsahu dvoch až troch rokov na jednom stupni podľa zložitosti veci.

Ako bolo v I. časti tohto uznesenia uvedené, okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 7 C 230/2009-118 z 28. novembra 2011.

Vzhľadom na to, že po vydaní meritórneho rozhodnutia a vykonaní úkonov spojených s podaním odvolania účastníkom konania podľa § 209a Občianskeho súdneho poriadku okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky, a teda už žiadnym ústavne relevantným spôsobom nemohol ovplyvniť priebeh ďalšieho konania, pričom ani trvanie prvostupňového konania (dva roky a tri mesiace) nie je zjavne neprimerané a porušenie označených práv sťažovateľky nesignalizuje, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

2. Sťažovateľka ďalej namietala, že k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo aj zo strany krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 77/2012, čo odôvodnila tým, že vec dosiaľ nie je právoplatne skončená, pretože tento súd ani po uplynutí jedného roka a dvoch mesiacov nerozhodol o podanom odvolaní odporcu v 1. rade.

Aj túto časť sťažnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol. Podľa názoru ústavného súdu trvanie odvolacieho konania v tomto štádiu a čase ešte nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky. Okrem toho nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/05).

V prípade, ak by krajský súd v budúcnosti nekonal plynule a svojím postupom by vykazoval nečinnosť, sťažovateľka má možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

V dôsledku odmietnutia sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami v nej uvedenými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2013